

Ἔτερον εἰς τὴν Δύμναν.

Πεπλήρωται ἤδη τὸ λόγιον, καὶ ἡ σωτηρία δέδοται σήμερον τῷ κόσμῳ παντί· ὁ γὰρ ἐμπνεύσει τοῦ Πνεύματος προηγόρευσεν Ἰσαΐας, τοῦθ' ὀρώμεν πραγματικῶς ἡμῖν γενόμενον σήμερον, παρθένον μητέρα γεγεννημένην, καὶ μητέρα παρθένον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ τὸν τόκον ὁμοίως μείναςαν· τοῦτο δὲ στάμνος ἢ τὸ μάννα φέρουσα προσεμήνυε, καὶ βλάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἢ βλαστήσασα, καὶ πέτρα ἢ ὕδωρ προχέουσα πότιμον, καὶ νεφέλη φωτινὴ ἢ τὸν Ἰσραὴλίτην ἐπισκιάσασα, καὶ βῆτος δεκνύσα συμφλέγεσθαι, καὶ κόκος τοῦ Γεδεὼν ὑγραινόμενος· οὕτω γὰρ ἡ τοῦ Θεοῦ παρουσία πάλαι μὲν ἐωρᾶτο, καὶ τύποις αἰετῶν τοῖς ἀνθρώποις ὁ Κύριος ἡμῶν προεγνώσθη φαινόμενος· ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων εἰς πέρας τὴν προδιατύπωσιν ἤγαγε καὶ ἀσώματος μὲν ἴαν, ἀνθρώπου δὲ φύσιν οἰκειωσάμενος, ἄνθρωπος διὰ φίλαθρωπίαν ἀνθρώποις ὤρθη, ἵνα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀναψύσῃ, θεὸν ἀπειργάτηται· εὐφρανέσθω τοῖνον ἢ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, καὶ ἡ ἀνθρωπότης μετὰ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτω. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡμεῖς δὲ ἐκλαμπροτάτη Κυρία, καὶ μάλιστα πάντων ἐν εὐφροσύναις καὶ θυμηθίκαις διάγομεν, πρὸς σὲ ἀφορῶντες τὴν Κυρίαν καὶ πατέρα μητέρα· ἀνωθεν γὰρ τὰ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβῶς τηρήσασα διετέλεσας, καὶ τὴν Εὐαγγελικὴν πρὸς τοὺς δεομένους ἐπλήρωσας ἐντολήν· σὺ γὰρ ἅμα ὡς θεὸς ἡμετὰ νέφος· πικτὸν πολλῶν περιστάσεων, καὶ δρόμος ἦν πρὸς σὲ χιτῶν καὶ ὄρφανῶν συνεχῆς· καὶ ὅπου ἐπίθουμ πάλαι, τοῦτο θεῶν αἰτησάμενοι, εὐραντο· καὶ εὐχόμενοι,

ἄρχονται καὶ εὐχόμενοι πιστεύουσιν ἀπολήψεσθαι ἐπὶ πολὺ
 ἐν τῷ μίλλωντι δῶρον γὰρ τοῦτ' οὐρανόθεν αὐτοῖς τυγχά-
 ναις πεμφθεῖσα, ἰν' αὐτοῖς τε θλιβομένοις ἤ ἀπὸ τῶν δει-
 κῶν ἀνακούφισαι, καὶ τὴν σὴν ἀρετὴν σχῆς ἐπιδειξασθαι διὸ
 καὶ τὴν προαίρεσιν δοκιμάσασα ἡ Πρόνοια πρότερον; βρα-
 βεῖον ἀρετῆς τῆς ἡγεμονίαν τῷ θεοστυχεῖ ἔδωκ' ἔσται
 ὑψι· φιλεῖ γὰρ τὸ θεῖον, φησὶ, τοῖς φιλοῦντας, καὶ τοῖς
 ἀξίοις ἐπὶ τῆ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ αὐτοῦς ἀξίως ἀμείβεται
 φιλοῦσαι δὲ τὸν θεόν, ὅσοι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἀπαρτεβῶτως
 φυλάττουσι, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ θεοφιλῶς, καὶ δαψι-
 λῶς τὰς χορηγίας παρέχουσι· καθ' ὃ καὶ ὄρωσι οἱ τοιοῦτοι
 αὐτῷ λέγονται γίνεσθαι δύο γὰρ θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον συνά-
 κτειν μάλιστα πέφυκε, προσευχὴ καὶ εὐεργεσία· ἅπερ δια-
 φερόντως ἔσχε ἐν σαυτῇ συλλαβοῦσα. Ἄλλ' εἰς ὑμῖν,
 ἐκλαμπροτάτη Κυρία, διὰ παντὸς καθ' ὄρατῶν καὶ ἀοράτων
 δρακόντων ἐν ἀπάσις ἀρεταῖς θριαμβεύουσα, καὶ πᾶν κατα-
 παλαίουσα ἀντικείμενον. Ὁ δὲ ἐκ παρθένου γεννηθεὶς ἐν σπη-
 λαίῳ, καὶ ἐν φάτῃ ἀνακληθεὶς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐπι-
 στηρίξων τὸν ὑψηλῆτατον ἡμῶν Αὐθέντην ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ
 θρόνου, περιφρουροῖ τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα, ἄνοτον,
 ὑγιᾶ, μακρόβιον, καὶ πανευδαίμονα εἰς πολλοὺς κύκλους
 ἐνιαυτῶν εἰς καύχημα μὲν ἡμῶν τῶν Ἀρχόντων, παρηγορίαν
 δὲ τῶν πενήτων, καὶ σκέπην τῶν διομένων καὶ πιστῶν
 θερακόντων.

*Ἐτερον εἰς τὸν Ἠγεμόνα κατὰ τὰ γενέθλια αὐτοῦ.

Γενέθλια μὲν τελεῖν ἀπ' αἰῶνος τοῖς ἀθρώποις τυγχάνει
 μνημονεύομενον, οὐδ' ὑπὸ νόμου τοῦτο ταπεινόμενον, οὐδ' ὑπ'
 ἀνθρώπου τινὸς εἰσαχόμενον, ἀλλ' ἔκουσιν κατ' ἐστὴ δικαίωμα

καὶ πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκον, ὡς εὐρημα τοῦ ἐν τῷ βίῳ γενομένου, καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ χρόνου δοκιμαζόμενον. Τοῦτο δ' οὖν ἀνωθεν καὶ εἰς ἡμᾶς κατιόν, πολλῶ τῷ μέτρῳ σεμνότερον γέγονε· τὸ γὰρ τῆς γενήσεως εἰς τὸ τῆς ἀναγεννήσεως μετεγενθὲν, θειότερον πάντως τυγχάνει γε ὄν καὶ φαινόμενον καὶ νοούμενον· αὐτὸ γὰρ τοῦτ' ἐκπληροῦται καὶ οὕτω τελούμενον, καὶ ὁ ἐορταζόμενος ἄγιος, ὄν πρῶτα τὴν καὶ φύλακα ἑαυτῷ διὰ τὸ φερόμενον τίθεται ἕκαστος, καὶ οὐ τὴν μνήμην γεραίρουσι σύμπαντες, συνδοξάζεται· φέρει δ' οὖν εἰς ταῦτο συναμφοτέρα, καὶ τῷ τρόπῳ φαίνεται παραλλάττοντα· ἐξ ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως πρὸς τὸν αὐτὸν ποιητὴν παρ' οὐ τό τε εἶναι καὶ τὸ ζῆν τυγχάνομεν ἔχοντες, τὴν μνήμην ἀνάγοντες, ὕμνους τε, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐπεποίθησεν ἀναπέμπειν αὐτῷ, καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίαν ἐξαιτεῖσθαι διεγείρονται ἄνθρωποι, φίλοι τε φίλοις συγγαίροντες, καὶ συγγενεῖς συγγενεῖσι τὰ βελτίω αἰεὶ συνευχόμενοι, καὶ δοῦλοι δεσπότης τὸ τῆς ὑποταγῆς συνεισφέροντες, καὶ αὐτοὶ αὐτοῖς πρὸς τούτους τὴν εὐνοίαν, ὡς εἰκὸς, ἐνδεικνύμενοι. Τίς οὖν οὗτός ἐστι τῶν ἁγίων, ὃ τὴν μνήμην ἐορτάζομεν σήμερον; Ἰωάννης, ὁ ἐκ γαστροῦ τὸν ἐν γαστρὶ προκηρύξας σκιρτήματι, ὁ ἐκ τῆς στειρίας τὸν ἐκ τῆς παρθένου προμηνύσας κηρύγματι, ὁ τὴν κλήσιν ὑπ' ἀγγέλου δεξάμενος, ὁ μέγας προφήτης, ἡ τρανὴ φωνὴ τῆς ἐρήμου, ἡ σάλπιξ τῆς ἀληθείας, ὁ πρόδρομος τῆς σωτηρίας· καὶ τὸ μέγιστον ὁ βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου· πάντα καινὰ, πάντα ἐξίσις, καὶ τῆς ἰεραῖς ἡμῶν πίστεως θαύματα, ἐκατάληπτα, ἀνερμήνευτα, καὶ νοῦς ἀνθρωπίνου ἐπέκεινα· Τίς δ' αὖθις ὁ τὴν πενήγυριν ἡμῖν ἐνστησάμενος, καὶ τὴν περιεστῶσαν συνεγείρας εὐγένειαν; Σὺ ὁ θεοσεβέστατος ἡμῶν ἡγεμὼν ὁ τὸ σκῆπτρον εὐδοκίας θεοῦ παρὰ τοῦ κραταιοτάτου

ἡμῶν δεξάμενος ἄνακτος, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τεύτην ἀρετῆς
 βραβεῖον εὐραμένως, ὃ τὴν Δακίαν τῶν ἀλλεπαλλήλων
 κακῶν ἀπαλλάξας, καὶ ἡσυχίαν πολλήν, τοῦτο δὲ τὴν τῆς
 εὐδαιμονίας μητέρα, τῷ πιστῷ σου λαῷ πρυτανεύσας· οὐ καὶ
 ἀγωνισμὰ ἄξιον τὴν τοῦ θρόνου σοι ἐναγχος ἢ κραταιὰ βασι-
 λεία πέπομφε προσεδαίωσιν· μεγάλων γὰρ προκειμένων
 ἀγώνων, μέγιστα δόξη εἶδει τίθεσθαι καὶ τὰ ἄθλα· οὕτω
 ἢ ἔρ βραβευομένης τῆς ἀρετῆς, αἶτε πόλεις ὀρθοῦνται, καὶ
 εὐνη δὲ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβάλλονται, πρὸς τὴν τῶν
 ἡγεμόνων ἀρετὴν ἀμιλλώμενα· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπαξάπαντες
 σήμερον ὅ,τε Κλήρος ἅπας καὶ ἡ Γερουσία καὶ ζύμπαν ὁμο-
 θυμαδὸν τὸ ὑπήκοον, κοινὴν ἤδη χορείαν στησάμενοι, ὡς
 ἐξ ἑνὸς ἐπεύχονται στόματος. Ζήτω καὶ τ. λ. π.

Ἔτερον κατὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Νόμος μὲν ὁ πρῶτος τοῦ πλάσαντος παραβόλως παρὰ τοῦ
 Γενάρχου παραβασθεὶς εἰς πτώσιν ἤγαγε τὸ ἀνθρώπινον· πάθος
 δὲ τὸ σωτήριον ἐξ ἀπίστου ἐλέους γενόμενον, παραδοξότερον τῆς
 πτώσεως αὐτὸ ἐξανέστη· μᾶλλον δὲ οὐ πάθος, ἀλλὰ μέγιστα
 κράτος ὑπὸ τὸ πάθος κρυπτόμενον· καὶ ἦν σαρκὸς μὲν τὸ πά-
 θος, θεότητος δὲ τὸ κράτος· εἰσήγαγε γὰρ, φησὶν, ὁ θεὸς εἰς τὸν
 Παράδεισον τὸν Ἄδὰμ, καὶ ἐπιτρέψας αὐτῷ πάντα τὰ ἄλλα,
 ἑνὸς μόνου διεκώλυσεν ἀψοσθαι, οὐ φθονήσας τῆς ἀπολαύ-
 σεως, οὐδ' ἐαυτῷ τὴν βρωσὶν ταμιευόμενος· πῶς γὰρ, οὐ ἢ
 φύσις ἐνενδεής, καὶ πρὸς ἅπαν πάθος πάμπαν ἀνάλωτος;
 ἀλλ' ἐν' ἐννοῶν τὸν κωλύσαντα, θαυμάζει τὸν χορηγῆσαντα·
 καὶ ἡ τοῦ ἑνὸς ἀπιστήρησις γένηται αὐτῷ τῷ δεδωκότι

ἐπόμνησις· ἴθι γὰρ ὁ δεσπότης, διὸ πανταχόθεν ἡ τρυφή περιβρέουσα, ἀφαιρείται τὴν μνήμην τῆς χάριτος, καὶ ἡ ἀπληστία τῆς βρώσεως ὑπάγει κατ' ὀλίγον πρὸς ἄγνοιαν· τίθεται τοίνυν τὸν νόμον ὁ θεὸς προσγράψας τῷ φυτῷ δοκίμιον προκρίσεως, ὑπακοῆς καὶ παρακοῆς θηρώων διάγνωσιν· κἀντεῦθεν γνωστοῦ καὶ πονηροῦ, ἀρετῆς καὶ κακίας· τῷ φυτῷ τὸ ἐπώνυμον ἀποδέδεται.

Τὶ οὖν μετὰ ταῦτα; παράβασις εὐθὺς ἐντολῆς ἐξ ἀπάτης τοῦ ὄφρου· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐπισηρήσασα εἰς τὸν βίον, πάσης ἡλικίας κεκράτηκε· καὶ οὕτως θάνατος ὁ ἐν τῷ αὐτίκῃ ἐπαπειλούμενος, οὗ ὕστερον ὁ κατακλυσιμὸς, ὁ πικνωλεθρία τὸ ἀνθρώπινον διασφαιρῶν, οὐ γλωσσῶν σύγχυσις, οὐ κληγαὶ θεήλατοι τὸν Φαρῶ μαστιγοῦσαι, οὐκ οὐρανὸς τρίτον ἔτος κλειόμενος, οὐ σφαγὴ ἱερέων, τῷ Βάβυλ προσενηγκόντων θυμίαμα, οὐκ ἄλλο οὐδὲν τὸν τῆς ἀμαρτίας χεῖμαξρον κωλύσαι δεδύνηται· ἀλλὰ καὶ περ ταῦθ' οὕτως εἶπεν, ὑπὴν ὁμῶς ὡς ἐν γνώφῃ βαθεῖ ἐλπίς σωτηρίας κἀν τοῦτοις· καὶ ἡ φύσις φθειρομένη, κράτος κατὰ τοῦ θανάτου ἐτύγγανε προσδοκῶσα ἐκ τῶν τύπων τῆς ἀναστάσεως· θάνατος γὰρ πρῶτος τοῦ ἄβελ γινόμενος ἀδικος, ταθεῖν τὸ κράτος αὐτοῦ ἀποδείξας, τῆς ἐλπίδας ἀνείγειρεν· ὁ γὰρ δέδωκε τῷ θανάτῳ τῆς ἀμαρτίας τὴν πρόφασιν, τοῦτο δίδωσι καὶ τῇ φύσει κατ' αὐτοῦ δικαιολογίας ὑπόθεσιν· εἴθ' ἡ τοῦ Ἐνώχ ἐκ τῶν ἀρκύων τοῦ θανάτου δραπέτευσις· μετὰ δὲ ταῦτα Ἡλίας αὐτὸς τε κρείττων θανάτου γινόμενος, καὶ τὸ τῆς ξινοδόχου τελευτήσαν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ συναρπάσας παιδίον· καὶ Σωμανίτιδος ἔτερον δι' εὐχῆς Ἐλισσαίου διεπλὴν ἐξ ἀπλῆς ἐφαρμένου τὴν χάριν, εἰς τὸν βίον ἐξ ἄδου μεταπεμπόμενον· ταῦτα δὲ κατὰ μέρος καὶ ὅσα ὁ λόγος παρέδραμε, κοινῆς ἀναστάσεως πάντως ὑπάρχον προδικτύπως· ἵνα ἐπειδὴ

γὰρ ὁ Χριστὸς, ἀνεκφοιτήτως ἐξ οὐρανοῦ καταβὰς, καὶ ἡ-
 μᾶς οὐσιώθη ὁ ἀναρῆς καὶ ἄσρατος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου
 κράτος κατήργησεν, οὐκ εἴθ' αἱ τοῦ γένους ἐλπίδες, αἱ πρὶν
 προτιπούμεναι, ἐμελλον' ἀλλ' ἔτρεγον ἤδη εἰς τοῦργον· καὶ
 φωνῇ δεσποτικῇ τὰ τοῦ Ἄδου διηνοίγοντο κλειῖθρα· καὶ οἱ
 τάφοι δεσμώτας νεκροῦς ἀπεδίδοσαν, καὶ κλήσει φίλου τε-
 тарταῖον φίλον τὸ μνήμα ἀνέπεμπε· καὶ φύσις ἀνθρώπου,
 τῷ θεῷ ἠνωμένη, τὸν Ἄδην κατέπληττε, τοὺς νεκροὺς ἀφι-
 ρούμενον, ἀγνοοῦντα τὸ πρότερον, ὡς ὁ Χριστὸς καταβὰς,
 πίνδημον τοῖς νεκροῖς χαρήσεται λύτρωσιν, τῷ μὲν τῆς
 σαρκὸς φαινομένῳ δελεάσας αὐτὸν, τῷ δὲ τῆς θεότητος
 κρυπτομένῳ καβελῶν αὐτοῦ τὰ βασιλεία.

Ἐντεῦθεν ἄρα οὐρανὸς ἀνάλωτον θανάτῳ χωρίον καθίσ-
 τатаι, ἀφθαρσίας φθορὸν καταγώγιον, δικαιοσύνης πιστοῖς
 ἐργαστήριον, ἄσυλον χριστιανοῖς κληρονόμημά, ἀγγέλοις
 καὶ ἀνθρώποις κοινὸν ἐνδιαίτημα, καὶ ὕλως ἡ κρίσις καινὴ
 ἐν Χριστῷ, καὶ οὔτε σῶμα θανάτου ὑποστήσεται νόμον, τοῖς
 τῆς ἀθανασίας στεφανούμενον ἄνθεσιν, οὔτε φθορὰ χώραν
 ἔξει, ταῖς τῆς ἀφθαρσίας μωμρυγαῖς λυομένη. Χριστὸς
 γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἀνύψωσε,
 καὶ τῷ πατρὶ προσενεγκὼν τὸ ἐκ πολλῶν ἀπηλλοτριωμένον
 αἰώνων, διήλλαξε· καὶ βατὸν αὐτῷ τὸν οὐρανὸν διὰ τὸ πά-
 θος ἀπεργασάμενος, τὰ πρὶν διαστῶτα συνήγαγεν· Ἐντεῦθεν
 τοίνυν ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἀγάλλονται, τὰ ἀπ' αἰῶνος αὐταῖς
 κεκρυμμένα ὀρώσαι μυστήρια, καὶ φύσις ἡ τῶν ἀνθρώπων
 εὐφραίνεται, τὰ κατὰ τοῦ θανάτου ἐορτάζουσα νικητήρια,
 καὶ οὐράνιον ἤδη κατὰ Παῦλον τὸν θεὸν δεχομένη πολίτευ-
 μα· ἔσται γὰρ ὅτε ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντη-
 σιν τοῦ Κυρίου, καὶ οὕτως πάντοτε ἐσόμεθα σὺν αὐτῷ.

Ταῦτ' οὖν, εὐμενέστατε ἠγεμόνων, καὶ πᾶν μὲν τὸ χριστι-

πάνυμιον σύστημα ὄρωντες, εὐφραίνονται σήμερον· ἡμῖν δ' ὅμως καὶ πλεον τοῦθ' ἀπάντων προσγίγνεται, ὡς ἀπὸ τρικρούνου πηγῆς πολυῤῥυτον ἀρυσμένοις τὴν εὐφροσύνην· ἐκ μὲν τῆς ἑορτῆς, τὴν πνευματικὴν· ἐκ δὲ τῆς ὥρας, τὴν φυσικὴν· ἐκ δὲ τῆς πολιτικῆς, τὴν ἠθικὴν· τὸ μὲν, ὅτι ἡ κτίσις ἄπασα καινὴ γενομένη ἐκ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως, καινοὺς καὶ ἡμᾶς σήμερον ἀπεργάζεται· τὸ δὲ ἐκ τῆς ὥρας αὐθις ἐπιτερπῶς οὐχ ἤττον ἡμῖν ἀπκντᾶ, τῶν βλαστῶν ἤδη ὀργώντων πρὸς γένεσιν, καὶ τῶν φυτῶν ὅσον οὐπω παντοίοις καὶ ποικίλοις ἐναεριζομένων τοῖς ἄνθεσιν, ὥσθ' ὄλην τὴν φύσιν ὅσκειν γελᾶν· ὁ μὲν γὰρ αἰσθητὸς ἥλιος, ἅμα γενόμενος βορειότερος, καὶ μέσον ἤδη διῶν τὸν ὀρίζοντα, τὸ ἔαρ τὴν ἀπασῶν τῶν ὥρῶν ἀνέτειλε βασιλίδα· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐθις ἤρέμα ἐμπνέων τοῖς ἄνθεσι, καὶ χρυσαυγίζων ἐπαγαγὼν δι' αὐτῶν, ἐπιτέρπει τὴν θεῶν ἐπαγωγότερον· τὰ δ' αὖ φυτᾶ, ἐνθα μὲν ἐριθαλλῆσι περιχλαινιζόμενα φύλλοις, ἐνθα δὲ ποικίλοις περιστεφόμενα ἄνθεσιν, ἤδισον ἀκοῆς ἐν μυρία ᾤδῃ τῶν ὀρνίθων ἀφίσι ψιθύρισμα· τὰ δὲ ἐκ τῆς ποίας πάλιν τί χρῆ καὶ λέγειν, ὅσον καὶ οἶον τὸ κάλος παρέχεται; ἂ μόνη Μοῦσα ποιητικῆ, καὶ αὐτὴ μόγις, κατ' ἀξίαν ὑμνύσειε;

- Χεῖματος ἐνεμάντος ἀπ' αἰθέρος οἰουμένοις,
- Παρφορέτ' μείδσει φερανθίς· εἶαρος ὥρη·
- Γαῖα δὲ κυανὴ χλοερὴν ἐστίφατο ποίκην,
- Καὶ φυτὰ θηλήσαντα, νέεις ἐκόμασε πετῆλοις.
- Οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτου δρόσον ἠεὺς
- Δαιμάνοι, γελῶσιν ἀνοιγαμένοι ῥόδοι.

Ταῦτα τοίνυν ὡς ἐν πανδαισίᾳ ἡμᾶς ἐστιᾶ τῇ τερπνότητι, ἀλλ' οὐθ' ἡ ἑορτῆ, οὐθ' ἡ ὥρα ἐποίησαν ἂν ἡμᾶς τοσοῦτον εὐφραίνεσθαι, εἰμὲ καὶ πρῶτον, τὸ ἐκ τῆς σῆς σοφῆς ἐπιγενομένον διοικήσεως, πὸ πλήρης τῆς εὐδαιμονίας ἐπέ-

θηκε' σύνισμεν γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πλείον τι προσγεγόμενον· καὶ γὰρ εὐκότως· Ἡγεμόνος γὰρ » τῆς καθ' ἡμᾶς σαρκὸς ὅλης βροτέης πρυμνήσεικ ἠνιοχεύοντος » κατὰ τρόπον καὶ ἐκ φρονήσεως, ἦν ἔξιν εἶναι μετὰ λόγου ἀληθοῦς περὶ τὰ ἀνθρώπινα καλὰ καὶ κακὰ πρακτικὴν ἢ φιλόσοφος Μοῦσα ᾤρισατο, οὐκ ἔστιν οὔτε τῶν χειρόνων οὐδὲν, ὃ παρσισφρησκν λυπήσει, ποθὲν ἐκαλθόν· οὔτε τῶν χρηστοτέρων, ὃ παρακρασθέν πη, οὐχὶ εὐφρανεῖ, μὴ παρόν· ἀλλ' ἅμα τῶν τε καλῶν καὶ κακῶν παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ, διὰ δίκης καὶ προνοίας συντόνου γενομένων, καὶ ἀπογενομένων, ἔντε τῷ παρόντι τὸ εὐδαιμον ἐκείνος τοῖς ὑπηκόοις ἐπιδαψλεύεται τέλειον, ἔντε τῷ μέλλοντι τὸ αὐτὸ εἰς κρείττωταμίσυι ἐλπίδα· καθάπερ γὰρ τοῖς ἀπὸ μηχανῆς τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα δεῖ ὑποτίθεσθαι, οὕτω κἀν ταῖς πολιτείαις τὴν σοφίαν, ἦν οὐχ ἕτερον εἶναι εἰκοιτις ἂν τῶν περὶ τὸν Πλάτωνα τῆς πρὸς θεὸν ὁμοιώσεως πρώτην τε μηνύουσαν, καὶ τελευταίαν ἐν ἑαυτῇ ἅπασαν τὴν ἀρετὴν βεβαιούσαν, ὑπόθεσιν εἶναι χρή' ἦν σὺ, ὑψηλότατε Ἡγεμῶν, μάλιστα πάντων ἐδῆλωσας ἔργῳ ἐν σεαυτῷ συλλαβῶν.

- Ἐκ πατέρων γὰρ οἷος εἰ τέλεισαι μέγα ἔργον,
- Ὅσα ἐγκατάθειο βουλήν, ἂν οὐα ἔλλοις
- Ἄνθρ οἷος τε νοῆσαι.

Καὶ ὡς οὐ κόμπος λόγων ἐν τῷ παρόντι ταῦτ' ἐστὶ μάλλον, ἢ ἔργων ἀλήθεια, αὐτὰ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα μαρτυρεῖ, οὐθ' Ὀμήρου ἐπαινέτου δεόμενα, οὐθ' ὅστις ἔπεισι μὲν τέρψει ἐν τῷ πραυτικά, τὰ δὲ ἔργα περιστήσειεν ἂν ὁ χρόνος ἔπειτα εἰς ὑπόνοιαν· ἀλλὰ τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα παρ' ἐκυτῶν μετὰ ἀειμνήστου καταγγελλόντα μαρτυρίου.

Ἄμα γὰρ πρόφην ἐπιφανεῖς ὡς ἡμᾶς, ὡς σωτήρ, ἐν και-

ροῖς χαλεποῖς, καὶ οἷους μὲν ὁ τλάμων πόλεμος ἐξεργάζεται, οἷους δ' ἀπαιτεῖν καὶ ἠγεμόνος δριμύτητα, μεγέθει νοῦς καὶ εὐφροσύνη διανοίας χρῆσάμενος, τάτ' ἀπὸ τοῦ ἄρεως τραύματα πανσόφως ἐπιμασσόμενος, « ἐπίτ' ἤπια φάρμακα πάσων εὐνομή ἐριβαλλεῖ, » ἐθεράπευσας τὰ πεπονηκότα, ὡς οἶόν τε ἦν, ἐντέχνως συνουλώσας πρὸς ἄλληλα, καὶ τὴν τερπνοτάτην θεῶν καὶ πρεσβίσταν θνατοῖς ὑγίειαν. μεθ' ἧς τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει χαρίτων, ἐν ὄλομελεῖ τῷ σώματι ἀνεκάλεισας· ἦθος γὰρ ἀπαξ συνεστῆκός, καὶ τοῖς χάρισι σύγκρατον τοῖς προσιοῦσι προφίνων, ἐν μὲν ἀρχαιρεσίαις τοῖς, ὡς παίδων πατέρας εἰκός, ἐπιμελουμένους τῶν ὑπ' αὐτοῦς, τῶν ἀνδρῶν ἐπιστήσας· τοῖς δ' αὖ ἐν πενίᾳ, καὶ ἰὼν ὁ βίος ἐστὶ πολυκύμαντος, ἐν τούτοις πυρσὸν ἀντικρυς ἄρας σωτήριον, συναμφοτέρων ἐφθης, ὡς πολλῶν πείραν ἔχων, ἠγεμονικῶς διοικῶν, καὶ διοικητικῶς ἐπὶ τὸ κρεῖττον προάγων, οὔτε τὸ ἰσχυρὸν ἐκ βαρείας χειρὸς πλεονεκτῆσαι πρὸ συγχωρῶν, οὔτε τὸ ἀσθενές, ὑφ' ὅτου δὴ πιεζόμενον, τοῦ δυνατωτέρου γενέσθαι ἔρμαιον ἀξίων· τότε γὰρ κρεῖττον μὴ ἀνεγόμενος τῷ ἥττονι ὄρῳ βουλόμενον ἐπιτίθεσθαι, καταστέλλεις τῷ φόβῳ καὶ τὸ χεῖρον ἐκ τοῦ πείθισθαι ἄμεινον πράττειν δι' ἐφέσεως ἔχων, ἐπικρατύνεις τῷ νόμῳ, καλῶς εὖ μάλα καὶ προσήκοντως ἐκ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὸ μέσον ἀμφοτέρους συνάγων, καὶ τοῦ προσήκοντος οὐδετέροις ἐκτρέπεσθαι συγχωρῶν, καὶ τοῦτ' ἄρ' ἐστίν, ὃν ἄριστον καὶ ἁρμονικὸν βίον, ὃν Μοῦσαι πειθῶ τελείαν Ἐνῆχαν τοῖς χεῖλαισιν, ἐζῆμνήχασιν.

- Ἐν τῷ γὰρ Εὐνομίᾳ ναίει, κασίγητα·
- Ταῖ τε, Δίακ πολίων
- Ἀσφαλὲς βέθρον, καὶ ὁμό·
- Τροπὸς Εἰρήνη, παμία
- Ἀνδράσι πλούτου, χρυσίης
- Παῖδι· εὐδούλει ἠμίδες.

Τούτων δ' ὁσῶς ἐχόντων καλῶς, καὶ τῶν περὶ τὴν πρά-
 ξιν ἐδρόντων ἐνδιχομένως ἐκάστων τὸν προσήκοντα ἄρον,
 οὐδὲ τῆς θεωρίας, ἣν κρατίστην καὶ κατὰ τὴν κρατίστην ὁ
 φιλόσοφος ἐτέργειαν ἀπεφήνατο, τῷ πιστῷ λῶ παρημελη-
 σαι· ἀλλ' εἶτα καὶ πράξιν σὺν λόγῳ, καὶ λόγον εἶναι μετὰ
 τῆς πράξεως· ἔ μὲν γὰρ λόγος κατὰ τὴν Πυθαγόρειον Μουσάν,
 τὴν καθόλου ἡμῖν θεωρίαν ὑπέγραφεν· ἡ δ' ἐμπειρία τὰ καθ' ἑ-
 καστα κρίνειν δύναται· καταλαβὼν γὰρ ὡς ἐν νυκτὶ βαθεῖα
 καὶ πᾶμπαν ἀσελήνω τὰ πράγματα, κακ τούτου μέσην δη-
 χθεὶς τὴν καρδίαν, οὐθ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς¹, οὔτε βλεφά-
 ροις τοῖς σαυτοῦ ἀπέδωκας νυσταγμὸν, ἀλλὰ καὶ πρόην
 ὄφθης μεγίστην ποιησάμενος πρόνοιαν, καὶ νῦν ὕστερον τοῦ
 τε Κλήρου καὶ τῆς Γερουσίας προσλαβὼν τὸ βουλόμενον, εἶ-
 τίς που σπινθήρ ὡς ἐν αἰθάλῃ τέως κρυπτοδεικτούμενος ὑπε-
 λάνθανε (λέγω δὲ τὴν ἑμὴν ταπεινότητα), τοῦτο ἀναζητήσας
 ἐπιμελῶς, καὶ τῇ παρὰ σεαυτοῦ εὐνοίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ ἀναρ-
 ρίπισας, καπὶ τὸ γυμνάσιον τοῦτο, οἶονεὶ ἐπὶ φάρον, ὡς ἄλ-
 λος Σώστρατος πλειοζόμενοις πυρσὸν ἀνυψάσας σωτήριον,
 τὸν τῶν λόγων λιμένα πᾶσι τοῖς βουλομένοις ὀρμίζεσθαι ἀ-
 νῆκας ἐλευθέρων, καὶ ἡμᾶς ἐργάτας καταστήσας τῆς πλεό-
 σεως, τοὺς τῶν λόγων ἐραστὰς μεθ' ὑψηλοῦ συνεκάλεσας τοῦ
 κηρύγματος· οἱ δὲ καὶ παραχρῆμα πρὸς τὸ τῆς φωνῆς ἐκπλα-
 γέντες προσαγωγὸν καὶ περίτρανον, οἷα δὴ οἶκος ἦν τοὺς
 ἐκ πολλῶν καχομένους, ὑφάλων, διηνεκῶς κατατείνουσι
 πρὸς ἡμᾶς ὀρμισόμενοι, καὶ οὐχ ὅπως κατὰ τοὺς ὀμιλητὰς
 Μενεδήμου λουσόμενοι, ἀλλὰ γε καὶ κατὰ τοὺς τοῦ Στρατίω-
 νος μάλιστα ἀλειψόμενοι, καὶ εἰς τὸ τῶν λόγων προθύμως
 ἐπαπόδυσόμενοι στάδιον.

¹ Μουσάν δ' ὑπεφῆται αἰδοντί σε

² Ἄντ' εὐεργεσίας· τί δὲ κἀλλίον ἀνδρίκων εἶη

³ Ὀλίγω, ἢ κλέος ἐπιβλῶν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρίσθαι.

Ὡσθ' ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ τοῖς τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν φῶσιν ἰννησίας, τὴν ἀνακτορικὴν αὐτοῦ εὐνοίαν, εἴπερ τῶ καὶ σοὶ διαφερόντως ἐνεποίησε, καὶ δῶρα παρ' αὐτοῦ, ἔπερ μέγιστον ἔχει κλέος, σημεῖον μὲν τῆς παρ' αὐτοῦ εὐνοίας, τεκμηρίον δὲ σοὶ τῆς πρὸς αὐτὸν προσήνεγκαι πίστεως· καὶ γὰρ ἐν δίκῃ τῆς γὰρ κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἄμεσον τυγχάνων βλαστούργημα, τότε πιστὸν αὐτῷ ἀπροφάσιστον διατελεῖς διασώζων, καὶ ὁ σοὶ νεόφυτον εἰς φυτουργίαν βελτίω καὶ καλλιέργειαν ἔμπεπιστευται, οὐ καύη προάγων ἐπὶ τὸ τελειότερον, ἅτε δὴ ἐκείνους μόνους εἰδὼς εἰς Ἀρχῆς μῆκος ἀκινδύνως ἐλάσαντας, οὐ τοὺς ἐξ ὁμότητος φόβον προσενεγκόντας, ἀλλὰ τοὺς τῆς ἑαυτῶν χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς πόθον ἐνστάξαντας, καὶ ἐξ ἐπικεικίας ἑαυτῶν ἀναρτίσαντας.

Ταῦτα τοίνυν καὶ ἡμεῖς, ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατε Ἡγεμῶν, ταῦτα δὴ, καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁ λόγος παραλιπεῖν ἀναγκάζεται, συνειδότες πάνθ' ἡμῖν αὐτοῖς προσθήκην εὐφροσύνης γενόμενα, ἐπαυρόμεθα εἰκότως ταῖς γνώμαις ὅ,τε Κληῖρος ἅπας ὁ ἱερός οὗτος, τοῦ Ἀργυποῖμενος προεζάρχοντος, οἷτε εὐγενέστατοι Βουλευφόροι καὶ Ἄρχοντες οἱ τὸν πανέκλαμπρον θρόνον προσοιχίζοντες ταυτονί, καὶ πάντες ὁμοθυμαδὸν οἱ ὑπήκοοι· διὸ καὶ ἀνυψούντες, ὡς εἰκὸς, τὴν φωνὴν, τὸ θέσφατον προσφωνοῦμεν ἐκεῖνο· Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε. Ἐντεινε μετὰ δικαιοσύνης, καὶ ἐπὶ τοῦ θεοατηρίκτου σου θρόνου κατευοδοῦμενος· καὶ κατευοδοῦ μετὰ πραότητος ὑπὸ τῆς πανσθενοῦς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου ἐπὶ μήκιστον κραταιούμενος, ἀστεμφῶς καὶ ἡγεμονεύων, καὶ κραταιῶς κατακαλαίων πᾶν ἀντικείμενον μετὰ τῆς θεοσεβειστάτης Δόμνης καὶ τῶν χρυσῶν καὶ περιδλέπτων βλαστῶν· γένοιτο.